Dosarul nr.4r-200/26 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-25084995-02-4r-15012026 Judecător: Vasilisa Muntean

D E C I Z I E
În numele Legii

23 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa :
Președintele completului de judecată,
Judecătorul: Denis Băbălău
Judecătorii: Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

judecând în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în interesele contravenientei Sainsus Feodora, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 decembrie 2025, în cauza contravențională în privința lui Sainsus Feodora, învinuită în baza art. 104 alin. (1) Cod contravențional.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

c o n s t a t ă :

1. La 25.11.2024 agentul constatator SSS al SP-1 al IP Botanica al DP mun. Chișinău, agent Bologa Ana a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 426857 în privința cet. Sainsus Feodora în baza art.104 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 21.11.2024, la ora 21:00 min., aflându-se în *****, a deteriorat cablurile de la rețelele de internet și televiziune din holul comun al blocului locativ situat în *****.

2. Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 426857 din 25.11.2024 în baza art.104 alin.(1) Cod Contravențional al RM, contravenientei Sainsus Feodora i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1 500 lei.

3. Nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă de agentul constatator pe procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 426857 din 25.11.2024 în temeiul art.104 alin.(1) Cod Contravențional al RM, la data de 06.06.2025 apărătorul Marinescu Dumitru în interesele contravenientei Sainsus Feodora a depus în instanța de judecată contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional al RM, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 426857 și a deciziei de sancționare din 25.11.2024, ca fiind ilegale și neîntemeiate. În motivarea contestației se invocă precum că nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, despre acest proces-verbal contravenienta Sainsus Feodora a cunoscut abia la data de 28.05.2025, deja fiind la faza de executare silită a sancțiunii contravenționale de la executorul judecătoresc Blanari Diana. Solicită astfel repunerea în termenul de contestare și

anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 426857 și a deciziei de sancționare din 25.11.2024 ca fiind ilegale.

4. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 decembrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată contestația înaintată de cet. Sainsus Feodora împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 426857 și a deciziei de sancționare din 25.11.2024, emise în baza art.104 alin.(1) Cod Contravențional.

5. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 decembrie 2025, avocatul Marinescu Dumitru în interesele contravenientului Sainsus Feodora, a depus în termen recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii cu rejudecarea cauzei.

În motivarea recursului a invocat:

- Apărarea susține că hotărârea Comisiei administrative din 20.06.2023 a fost adoptată în lipsa persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fără existența unei dovezi că aceasta a fost citată legal pentru examinarea cauzei, ceea ce ar fi încălcat dreptul la apărare și prevederile art. 443 alin. (6) Cod contravențional.

- Se invocă faptul că Veaceslav Grosu nu a beneficiat de posibilitatea de a participa la examinarea cauzei, de a formula obiecții, de a prezenta probe și explicații și de a-și exercita efectiv drepturile procesuale garantate de Codul contravențional și de art. 6 CEDO.

- Un alt argument central este că în hotărârea Comisiei administrative nu ar fi fost descrise complet elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 180 alin. (11) Cod contravențional. Apărarea arată că nu a fost indicat în ce termen și în ce condiții prevăzute de legislație petentul avea obligația să încheie contractul de deservire și nici în ce mod s-ar fi eschivat de la încheierea acestuia.

- Recursul mai susține că actul de sancționare nu indică data sau timpul săvârșirii pretinsei contravenții, element obligatoriu pentru individualizarea faptei, ceea ce ar face învinuirea neclară și incompletă.

- Apărarea invocă și lipsa probelor care să demonstreze existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei. Se susține că autoritatea administrativă nu a acumulat și nu a prezentat probe suficiente care să confirme eschivarea de la încheierea contractului, iar sarcina probei aparține autorității care formulează acuzația.

- În ceea ce privește hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.01.2024, principalul motiv de recurs este că instanța de fond nu ar fi examinat și nu s-ar fi pronunțat asupra argumentului esențial privind lipsa citării legale și examinarea cauzei în lipsa contravenientului. Apărarea consideră că hotărârea nu conține o motivare suficientă și nu răspunde argumentelor formulate în contestație, ceea ce constituie temei de casare conform art. 466 lit. d) Cod contravențional.

- De asemenea, recurentul contestă concluzia instanței de fond potrivit căreia citarea ar fi fost legală doar pentru că persoana nu a ridicat corespondența. Se susține că legea impune existența dovezii înmânării citației persoanei citate, iar o asemenea dovadă nu există la materialele cauzei.

- În concluzie, esența recursului constă în trei direcții principale: încălcarea dreptului la apărare prin examinarea cauzei în lipsa unei citări legale, lipsa elementelor esențiale ale învinuirii și lipsa probelor care să demonstreze existența contravenției, precum și nemotivarea corespunzătoare a hotărârii instanței de fond.

6. Conform art.471 alin. (1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării

recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

7. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referință, *însă la materialele dosarului până examinarea recursului participanții la proces nu au depus referințe asupra recursului.*

8. ***Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.***

9. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

10. În conformitate cu art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

11. În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată și motivată.

12. Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

13. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

14. Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

15. Potrivit materialelor cauzei, se constată că, la 25.11.2024 agentul constatator SSS al SP-1 al IP Botanica al DP mun. Chișinău, agent Bologa Ana a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 426857 în privința cet. Sainsus Feodora în baza art.104 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 21.11.2024, la ora 21:00 min., aflându-se în *****, a deteriorat cablurile de la rețelele de internet și televiziune din holul comun al blocului locativ situat în *****.

16. Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 426857 din 25.11.2024 în baza art.104 alin.(1) Cod Contravențional al RM, contravenientei Sainsus Feodora i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1 500 lei.

17. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 decembrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată contestația înaintată de cet. Sainsus Feodora împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 426857 și a deciziei de sancționare din 25.11.2024, emise în baza art.104 alin.(1) Cod Contravențional.

18. Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

19. Contrar susținerilor din recurs, din ansamblul probelor administrate rezultă cu certitudine că vinovăția lui Sainsus Feodora în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 104 alin. (1) Cod contravențional a fost dovedită prin probe pertinente, concludente și coroborate între ele.

20. Astfel, prima instanță a examinat nu doar procesul-verbal cu privire la contravenție, ci și plângerea persoanei vătămate, raportul agentului constatator, planșa fotografică ce surprinde deteriorarea cablurilor de internet și televiziune, precum și celelalte materiale acumulate în cadrul cercetării cazului. Aceste mijloace de probă se completează reciproc și confirmă atât existența faptei contravenționale, cât și faptul că aceasta a fost săvârșită de recurentă. În mod întemeiat instanța de fond a reținut că planșa fotografică demonstrează deteriorarea bunurilor, iar raportul agentului constatator redă împrejurările constatate imediat după sesizarea prin serviciul 112 și declarațiile persoanei care a solicitat intervenția poliției, potrivit cărora recurenta a deteriorat cablurile aflate în scara blocului. Totodată, din materialele cauzei rezultă că, fiind audiată de agentul constatator, recurenta a refuzat să ofere explicații, astfel încât simpla negare ulterioară a comiterii faptei nu este suficientă pentru a răsturna forța probantă a ansamblului probelor administrate.

21. Nici argumentul recurentului potrivit căruia Sainsus Feodora nu ar fi săvârșit contravenția nu poate fi primit. Acesta reprezintă o simplă afirmație, nesusținută de vreo probă obiectivă care să infirme constatările agentului constatator sau concluziile instanței de fond. Or, în procedura contravențională, simpla contestare a învinuirii nu este suficientă pentru a înlătura concluziile ce rezultă dintr-un ansamblu probator coerent și concordant, în lipsa unor elemente concrete care să creeze un dubiu rezonabil asupra situației de fapt reținute.

22. Este nefondată și critica privind pretinsa nelegalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție. Din examinarea actului contestat rezultă că acesta cuprinde toate mențiunile esențiale prevăzute de lege privind identitatea agentului constatator și a contravenientei, descrierea faptei, locul și data săvârșirii acesteia, încadrarea juridică și împrejurările relevante ale cauzei. Mai mult, instanța de fond a constatat că recurenta a fost prezentă la întocmirea procesului-verbal, iar refuzul acesteia de a-l semna a fost consemnat și confirmat prin semnătura martorului asistent, cu respectarea dispozițiilor Codului contravențional. În aceste condiții, susținerile generale privind nelegalitatea procesului-verbal nu sunt însoțite de indicarea vreunei încălcări concrete care să atragă nulitatea actului ori să fi afectat dreptul la apărare, astfel încât nu pot conduce la anularea acestuia.

23. În consecință, instanța de recurs reține că prima instanță a apreciat corect și complet întregul material probator, a aplicat în mod corespunzător dispozițiile legale incidente și a ajuns în mod justificat la concluzia că vinovăția lui Sainsus Feodora este dovedită, iar procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt legale și întemeiate. Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu infirmă concluziile hotărârii atacate și nu constituie motive care să justifice casarea acesteia.

24. În atare circumstanțe, Colegiul reține că, instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO *Garcia Ruis versus Spania*).

25. De asemenea, Colegiul Penal reiterează că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

26. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

27. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul avocatului Marinescu Dumitru în interesele contravenientei Sainsus Feodora, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 decembrie 2025, în cauza contravențională în privința lui Sainsus Feodora, învinuită în baza art. 104 alin. (1) Cod contravențional, și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată,
Judecătorul **Denis Băbălău**

Judecătorul **Elisaveta Buzu**

Judecătorul **Vladislav Schibin**